CHIQUE SOBER

Zelf een huis laten bouwen is niet voor iedereen weggelegd. Een echtpaar in Wassenaar durfde het aan. En het resultaat is spectaculair.

Tekst: Simone van Heiningen | Fotografie: Jan Verlinde

Wanneer het elektronisch bediende toegangshek openzwaait en de voordeur tot het huis gastvrij geopend wordt, komt als eerste een prachtige Rhodesian Ridgeback naar buiten. Na halverwege de oprijlaan het bezoek een argwanende blik toegeworpen te hebben, trippelt Tomby – zo heet de dame in kwestie – vastberaden naar het openstaande hek. Het avontuur lokt. Maar wanneer het vrouwtje van Tomby in haar handen klapt en 'hier!' roept, betaalt de cursus Gehoorzame Huishond zich gelukkig uit. Tomby keert huiswaarts.

Nu is er voor een hond – en overigens tevens voor een mens – ook wel erg veel aanlokkelijks te beleven in deze omgeving. We bevinden ons in Wassenaar, pal op de rand van het duingebied. En wat is het hier mooi... Glooiend terrein, oude bomen, een fraaie klinkerweg en links en rechts prachtige villa's. Hoewel Wassenaar veel oude huizen kent, zien we hier en daar ook nieuwbouw, die merendeels prima in 'het straatbeeld' past. Onze bestemming van vandaag is zo'n voorbeeld van geslaagde nieuwbouw: ontworpen met respect voor deze omgeving, klassiek zonder een quasi-historische reproductie te zijn en voorzien van alle hedendaagse gemakken. Onze gastvrouw vertelt: 'We woonden al in Wassenaar, maar waren op zoek naar een ander huis. Wanneer je gaat kijken naar oude huizen, kan je kiezen. Of het huis is al "opgeknapt" en dan betaal je voor de nieuwe, maar lelijke keuken van een ander en moet je alsnog aan de slag. Of je koopt een opknapper, maar daar moet dan zoveel geld tegenaan om op het niveau van comfort te komen dat wij graag willen, dat het niet meer in verhouding staat tot de waarde van het pand. En toen kwamen we, min of meer bij toeval, dit perceel tegen. Er stond al een huis op, maar dat was de moeite van het opknappen echt niet meer waard. Nieuwbouw was de enige mogelijkheid.'

Conventies overboord

'Vrienden van ons hadden een huis laten bouwen door de Belgische firma Vlassak-Verhulst. Weliswaar in een heel andere stijl dan dit, meer Long Island, maar toch vonden we dat heel erg mooi. En het turn-key concept, waarbij zij de cliënt begeleiden van de vergunningsaanvragen tot de inrichting, sprak ons erg aan. Je kunt natuurlijk ook zelf de strijd aan gaan met alle vergunningenverstrekkers, de architect, dan een aannemer, dan een *interior decorator,* maar deze aanpak vonden we toch wel erg prettig.' Het vergunningentraject duurde lang; voordat er met de ruwbouw gestart kon worden, waren er zo'n twee jaar verstreken. En met de diverse aanvragen kan een fikse ordner gevuld worden. 'Overal moest een vergunning voor aangevraagd worden; van het verplaatsen van het zwembad, dat er al lag, tot en met de aanleg van de tuin. We zitten hier in een beschermd natuurgebied, dus de gemeente heeft een beplantingslijst met soorten die niet mogen en soorten waaruit je kunt kiezen. Daar kan je wel over klagen en het ís best lastig wanneer je in zo'n proces zit, maar het heeft natuurlijk ook zijn voordelen. Deze plek is uniek en een kritische gemeente waarborgt dat het zo blijft.'

Door de curieuze vorm van het perceel – eerst een vrij smalle strook aan de straatzijde en vervolgens veel breder achterin – was

De moderne kunst gedijt goed tegen het palet van sobere kleuren

Met de klok mee: Alle deuren en lades in de keuken zijn greeploos, niets verstoort de strakke belijning. Dit is een echte leefkeuken. De werkhoek in de entree. **Linkerpagina:** De kamerhoge kozijnloze deuren benadrukken de hoogte van de ruimte. **Vorige pagina's:** Ook ten aanzien van moderne kunst laten de bewoners zich regelmatig adviseren door Marcel Wolterinck.

het ontwerpen een uitdaging. Conform de richtlijnen moest het nieuwe huis komen op de plek van het oude huis, in dit geval op de smalle strook, en mocht een vast aantal vierkante meters niet overschreden worden. De voorgevel oogt nu zoals een kind een huis tekent. En dat bedoelen we als een compliment: voordeur in het midden, raam erboven, twee ramen links, twee ramen rechts. Hoewel de gevel iets verspringt toont het aanzicht rustig en klassiek. De materiaalkeuze van metselwerk en leien dak draagt hier zeker toe bij. Wie de hoge en brede voordeur ziet, verwacht daarachter ook de traditionele hal. Maar eenmaal binnen blijken alle conventies overboord geworpen. We zien niet eens een trap! 'Wij wilden per se niet zo'n standaard hal met kapstok en trap,' vertelt de vrouw des huizes. We kozen voor een kleine entree, met ruimte voor een toilet en een lift.' Een toilet? Een lift? Waar dan? Achter in de wanden opgaande greeploze deuren – naar later zal blijken een terugkerend fenomeen – gaat een en ander schuil. De lift is er voor slecht ter been zijnde familieleden. Onze gastvrouw grinnikt: 'En soms gooi ik de was erin, druk op de knop en dan haal ik die in het souterrain er weer uit.' Zelf met de lift, dat gaat te ver. 'Ik draai regelmatig hardloopschema's voor mezelf uit waar ik me niet aan hou. Dus blijf ik trappenlopen.'

Een stapje naar links leidt naar een open werkruimte met bureau, open haard en boekenkasten, een soort verkleinde versie van een luxe hotellobby. De hoge ramen en het feit dat deze ruimte twee verdiepingen hoog is zorgen voor heerlijk licht. We lopen door naar de keuken, die zich in een haaks op het hoofdgebouw staande uitbouw bevindt. Dit is een leefkeuken in de ware zin des woords. 'Hier zitten we eigenlijk altijd,' benadrukt ook onze gastvrouw. Hoewel deze ruimte zeker ruimbemeten te noemen is, is hij eigenlijk niet eens van paleisformaat. Het gevoel van ruimtelijkheid wordt vooral bereikt door de gladde kasten en deuren en opnieuw: geen grepen. Een klein *touch screen* naast de letterlijk kamerhoge toegangsdeuren – 3,20 meter en zonder deurkozijn! – doet de toepassing van domotica vermoeden. De vrouw des huizes demonstreert: 'Dit is écht ideaal. Hiervandaan kun je alles bedienen, verlichting, verwarming, alarminstallatie, alles. Voor het gemak zijn er al verschillende standen voorgeprogrammeerd.'

Alles is maatwerk

De deuren die naar de living leiden zijn echte eyecatchers, van makassarfineer op eiken. 'Daar moest ik wel even van slikken. Maar mijn man en Yashmine, de interieurarchitect van Vlassak-Verhulst, zaten helemaal op één lijn. En nu ze er eenmaal zijn vind ik ze prachtig.' In de living zien we een lekkere zithoek met een ultrabrede openhaard. 'Veel van de meubelen die je ziet hadden we al. Die stonden grotendeels in de opslag want we hadden ons oude huis verkocht lang voordat we hierin konden. We hebben Yashmine foto's laten zien die in ons oude huis genomen waren, zodat ze in ieder geval een indruk had.' Hoewel de dienstverlening van Vlassak-Verhulst ook op het gebied van inrichting heel ver

gaat, heeft het echtpaar voor de laatste *finishing touches* Marcel Wolterinck ingeschakeld. 'Vooral de meubellijn van Promemoria, die Marcel in zijn collectie heeft, vinden we prachtig. En hij heeft ook de paarse accentkleur ingebracht.' Het kleurenpalet van het huis zelf – wanden, vloeren, sanitair en dergelijke – is bewust heel sober gehouden. Niet alleen omdat dat de persoonlijke voorkeur van de bewoners heeft, maar ook omdat de moderne kunst die zij verzamelen hier buitengewoon goed in gedijt. Dus veel naturellen, met dank aan de materialen die toegepast zijn: hout, steen, zeegras en marmer. Ook de vloerkleden zijn van een natuurlijk materiaal, ponyskin, dat Marcel ook toepaste op de schuifdeuren van de televisiekast. De soberheid wordt in de badkamer van de *master bedroom* suite even doorbroken. Hier is een zeer decoratieve marmersoort toegepast, *Pietra Piasentina*, die gekenmerkt wordt door een witte ader. Door alle platen uit eenzelfde partij in 'open boek', dus als het ware gespiegeld, te leggen, ontstaat een bijzonder lijnenspel. Een staaltje legkunst van de bovenste plank, met dank aan de Belgische ambachtslieden die verantwoordelijk waren voor de uitvoering van alle ideeën. Want er zit wat vakmanschap in dit huis! Niets is standaard, alles is maatwerk, op de persoonlijke behoeften en wensen van de bewoners afgestemd, zonder afwegingen als 'vindt een toekomstige koper dit wel leuk?' Want: 'Nee, hier gaan we nooit meer weg,' zegt de eigenaresse stellig. En al zouden ze toch willen, Tomby kan niet meer zonder de konijnen in de tuin. <

'Niets is standaard, alles is maatwerk, en op onze wensen afgestemd'

Linksboven: Ook op de vide hoge deuren van makassarfineer op eiken. **Rechtsboven:** Door de horizontale opening in de kastenwand van de hoofdslaapkamer wordt de lichtinval niet geblokkeerd. **Rechterpagina:** Vele kleurstalen passeerden de revue voordat de uiteindelijke keuze voor de glaswand achter het bad gemaakt was. Erachter bevindt zich de dubbele inloopdouche.

Aanraders

Yashmine Verhulst, interieurarchitect van Vlassak-Verhulst, was nauw betrokken bij de totstandkoming van dit prachtige huis in Wassenaar. Graag deelt zij haar visie.

✦ 'Zorg er bij de bouw van een woning voor dat de woonruimten veel natuurlijke lichtinval krijgen vanuit meerdere hoeken. Dat zorgt voor een mooi lichtspel.'

✦ 'Door het gebruik van hoge deuren van vloer tot plafond – zo worden ze als het ware wanden – wordt niet alleen de hoogte van het plafond benadrukt maar ontstaat een gevoel van ruimtelijkheid.'

✦ 'Door, bijvoorbeeld op deuren, houtfineer toe te passen in verschillende "richtingen", bereik je een sober, maar toch speels effect.'

✦ 'Juist klassieke materialen zoals marmer, natuursteen en hout lenen zich uitstekend voor toepassing in een hedendaagse vormgeving.'

✦ 'Wees, als u veel kunst bezit, sober met kleur; in een wit interieur komen kunstwerken mooi en beter tot hun recht. Zij bepalen de kleur en de sfeer van de woning.'

✦ 'Bij nieuwbouw én bij een grondige verbouwing is het essentieel vooraf goed te bespreken welke technologie u in de woning wilt verwerken (airco, ventilatie, domotica), zodat deze op een verantwoorde manier weggewerkt kan worden.'

Vlassak-Verhulst, Moerstraat 53, 2970 's-Gravenwezel (B),
(0032)-(0)3-658 12 50, www.vlassakverhulst.be
Favoriete interieurwinkel van de bewoners: Wolterinck, Zevenend 33e, Laren,
035-538 39 09, www.wolterinck.com